

POSUDEK VEDOUCÍ PRÁCE

Jméno diplomanta/diplomantky:	Ondřej Fliegel
Téma práce:	Průvodce poučovací povinností v civilním soudním řízení
Rozsah práce:	Deklarovaný rozsah 165 607 znaků
Datum odevzdání práce:	Viz IS

1. Aktuálnost (novost) tématu

Oblast výzkumu je jednou z předností hodnocené práce. Poučovací povinnost v podoobném rozsahu úvah je jen velmi vzácně objektem recentních doktrinálních či praktických analýz. Volbu tématu proto hodnotím vysoce.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Náročnost tématu zvyšuje skutečnost, že okruh doktrinálních pramenů je velmi omezený. Autor náročnost tématu zvýšil i tím, že poučovací povinnost zkoumá ve všech fázích řízení (nalézacího sporného), včetně řízení dovolacího. Takový záměr vyžaduje výbornou orientaci v platném právu i doktríně a zvládnutí problematiky v celém rozsahu civilního procesu. Autorovým záměrem je navíc i zkoumat ústavněprávní rozměr poučovací povinnosti, vyplývající z práva na spravedlivý proces, což vyžaduje rovněž dobrou orientaci v další oblasti.

3. Formální a systematické členění práce

Formálně nevykazuje práce žádné nedostatky a obsahuje všechny stanovené náležitosti a přílohy.

Systematika práce je zvolena vhodně. Kromě úvodní a závěrečné úvahy má práce dvě hlavní části, které jsou rozsahem odlišné. To zcela odpovídá záměru autora. Těžištěm práce jsou výklady a rozborů obsažené v části druhé. První část tvoří vhodný teoretický vstup pro hlavní objekt autorova zájmu.

4. Vyjádření k práci

Předložená práce se věnuje v odborné literatuře opomíjenému tématu poučovací povinnosti soudu. Tento institut – ač v českém civilním procesu tradiční – není prost aplikačních, resp. interpretačních problémů. To je dáno potenciálním konfliktem mezi principem rovnosti účastníků a aktivní rolí soudce vyplývající ze sociální koncepce civilního procesu sporného založené koncepcí F.Kleina.

Autor téma nejprve vhodně uvádí připomenutím doktrinálního vymezení a povahy civilního procesu. Následně připomíná kontext práva na spravedlivý proces a poučovací povinnosti a problém excesu z rámce vymezeného principy rovnosti a kontradiktornosti. Již tyto partie osvědčují autorovu výbornou orientaci ve zkoumané sféře (přesvědčivě argumentuje, a to i na základě dobré znalosti postojů ústavního soudu i ESLP, např. když vyvozuje původ a kořeny poučovací povinnosti účastníků).

V hlavní části práce se autor postupně věnuje jak generální klauzuli poučovací povinnosti dle § 5 OSŘ, tak i zvláštním poučovacím povinnostem v jednotlivých fázích řízení (z kontextu je zjevné, že sporného), tj. nalézacího, odvolacího a dovolacího. Tento výběr považují za vhodný s ohledem na význam vybraných institutů. Nejprve se autor věnuje formální stránce poučení účastníků ze strany soudu a vyjadřuje se k formulářovým, tj. typizovaným podobám poučení. Na s.17 je rozpor mezi uvedenými tvrzeními z jednoho zdroje, neboť by text mohl vést k závěru, že je třeba poučovat účastníka i o hmotném právu. Pokud jde o řízení nalézací, autor podrobně, zasvěceně a na základě výborné znalosti procesního práva civilního, relevantních doktrinálních zdrojů i judikatury komentuje a

rozebírá nejvýznamnější otázky zkoumaných případů poučovací povinnosti (tj. ohledně doručování, námitky podjatosti soudních osob, vyslychaných osob, přípravného jednání, kvalifikované výzvy, poučení při jednání podle § 118a, včetně problematiky vyvolané dikcí ustan. § 118 a odst. 4., k níž se autor rovněž kompetentně vyslovuje, ad.).

Autor pracuje s vybranými zdroji kompetentně a zasvěceně, jeho argumentace je přesvědčivá právě proto, že vychází z výborné znalosti práva i zvolených zdrojů poznání. Stejnými metodami jsou zpracovány partie věnované odvolacímu a dovolacímu řízení. Na s. 54 se autor přesvědčivě vypořádává s výkladovým problémem vyvolaným aplikací ustanovením § 240 odst. 1 OSŘ a fundovaně komentuje své odlišné stanovisko. Kvalitní odborně fundované jsou výklady ke specifikům poučování v opravných řízeních řízení. V souvislosti s ustan. § 241b odst.3 se autor vyslovuje pro odlišný režim ve vztahu k zastoupeným účastníkům, které důsledná aplikace tohoto ustanovení zkracuje na jejich právech a vyslovuje se pro aplikaci obecné úpravy ustan. § 43 OSŘ.

Práci uzavírá shrnující závěrečná úvaha.

Práce má mimořádně vysokou informační a analytickou hodnotu.

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	Cíl zadání byl naplněn.
Logická stavba práce	Zvolena vhodně, text je uspořádán přehledně a věcně správně.
Práce se zdroji (využití cizojazyčných zdrojů) včetně citací	Mimořádně kvalitní, zasvěcený výběr, detailní znalost rozsáhlého souboru pramenů.
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	Práce je zpracována s mimořádně vysokou mírou analýzy. Nejsou pominuty žádné detaily zkoumaných institutů.
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Práce má adekvátní grafickou úpravu.
Jazyková a stylistická úroveň	Práce je v zásadě sepsána kultivaným odborným jazykem. Nebyla však důsledně provedena autorská korektura, v práci je obsažena celá řada překlepů, gramatických chyb a slangových výrazů (nenavrhnul, rozhodnul, kde je věcně legitimován místo kdo je věcně legitimován, účastníci zastoupeny atd.).

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

Jaký je autorův názor k rozlišení skutkové a právní otázky i ve vztahu k jemu rozebíranému poučení o jiném právním hodnocení účastníkem tvrzených skutečností?

Doporučení/nedoporučení práce k obhajobě	Doporučuji.
Navržený klasifikační stupeň	Výborně.

V Praze dne 21.8.2023

Prof. JUDr. Alena Macková, Ph.D.